

Sygn. akt VI W 6146/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2015 roku.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Krzysztof Korzeniewski

Protokolant Aleksandra Duczemińska

po rozpoznaniu w postępowaniu zwyczajnym

sprawy z wniosku oskarżyciela Straży Miejskiej W. (...),

przeciwko J. H. s. J. i A.

urodzonego (...) w Ś.

obwinionego o to, że:

do dnia 14.05.2014 r. do godz. 14:01 we W. na ul. (...) w Siedzibie Straży Miejskiej, będąc właścicielem samochodu marki s. o nr rej. (...) nie wskazał na żądanie uprawnionego organu komu powierzył pojazd, którego kierujący w dniu 18.03.2014 r. o godz. 10:47 we W. na ul. (...) przekroczył dozwoloną prędkość o 19 km/h.

tj. o wykroczenie z art. 96 § 3 kw,

orzeka

I. Obwinionego J. H. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu stanowiącego wykroczenie z art. 96 § 3 kw przyjmując jednakże, iż zdarzenie miało miejsce w dniu 14 maja 2014 r. i za ten czyn na podstawie art. 96 § 3 kw wymierza obwinionemu grzywnę w kwocie 200 (dwustu) złotych;

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 złotych tytułem opłaty oraz 50 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania.

UZASADNIENIE

W dniu 18 marca 2014 r. o godz. 10:47 we W. przy ul. (...) przy użyciu urządzenia kontrolno pomiarowego został sfotografowany samochód marki S. nr rej. (...) poruszający się z prędkością 69 km/h w miejscu gdzie obowiązywało ograniczenie tej prędkości do 50 km/h. Samochód ten stanowił własność J. H..

dowód: notatka urzędowa k. 5;

zdjęcie k. 4;

wyjaśnienia J. H. k. 20-21;

Straż Miejska W. w dniu 18 kwietnia 2014 r. wystosowała wezwanie do J. H.. Został on zobowiązany do stawienia się w siedzibie Straży Miejskiej W. przy ul. (...) w terminie 7 dni w celu wskazania osoby, która kierowała w dniu 18 marca 2014 r. we W. na ul. (...) samochodem marki S. nr rej. (...) poruszającym się z prędkością 69 km/h.

dowód: wezwanie k. 8;

J. H. wezwanie Straży Miejskiej W. odebrał w dniu 8 maja 2014 r. W dniu 14 maja 2014 r. stawił się w siedzibie Straży Miejskiej W. przy ul. (...). Tam nie był w stanie wskazać osoby, która kierowała w dniu 18 marca 2014 r. we W. na ul. (...) samochodem marki S. nr rej. (...) poruszającym się z prędkością 69 km/h. Kierującym mógł być on lub jego syn. Nieczytelne zdjęcie uniemożliwiło mu rozpoznanie kierującego. Zarazem w tym czasie samochód ten nie był prowadzony przez nieznaną mu osobę wbrew jego woli i wiedzy.

dowód: potwierdzenie odbioru pisma k. 6;

protokół k. 5;

wyjaśnienia J. H. k. 20-21;

J. H. utrzymuje się z dochodu w kwocie 2500 zł.

dowód: dane osobopoznawcze k. 20;

J. H. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił zgodnie z ustaleniami.

vide: wyjaśnienia J. H. k. 20-21;

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na zdjęciu z opisem, wezwaniu, pokwitowaniu, wyjaśnieniach J. H. oraz protokole jego przesłuchania jako świadka

Dowody te w sposób zbieżny wskazują, iż w dniu 18 marca 2014 r. we W. na ul. (...) przy użyciu urządzenia kontrolno pomiarowego został sfotografowany samochód marki S. nr rej. (...) poruszający się z prędkością 69 km/h w miejscu gdzie obowiązywało ograniczenie tej prędkości do 50 km/h. Samochód ten należał do J. H., który wezwany do wskazania kierującego nie zastosował się do tej powinności. Nie był on bowiem w stanie zidentyfikować kierującego. Zarazem samochód ten nie był wykorzystywany wbrew jego woli i wiedzy.

Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 z późn. zm.) w art. 78 ust. 4 nakłada na właściciela bądź użytkownika pojazdu obowiązek wskazania na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie.

W myśl art. 129b ust. 3 pkt 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym S. Miejscy są upoważnieni do żądania od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Tym samym przysługuje im uprawnienie do składania wniosków o ukaranie w tych sprawach. W tym zakresie finalnie wypowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale 7 sędziów z dnia 30 września 2014 r., sygn. I KZP 16/14 (Biul.SN 2014/9/13).

Zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie o sygn. P 27/13 (Dz. U. z 24 marca 2014 r. poz. 375) wezwany do wskazania kierującego pojazdem ma pięć możliwości: 1) wskazać siebie, jeżeli faktycznie prowadził pojazd; 2) przedstawić dowód, że nie jest ani właścicielem, ani posiadaczem pojazdu; 3) wskazać kto kierował lub używał pojazd; 4) nie wskazać, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania; 5) przedstawić dowód, że pojazd był użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec.

W czwartym wypadku, gdy właściciel lub posiadacz pojazdu nie wskaże, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania, naraża się na odpowiedzialność za wykroczenie określone w art. 96 § 3 kw.

Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny w omawianym orzeczeniu, zgodnie z art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym właściciel lub posiadacz pojazdu nie mają obowiązku wskazania, komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, jeżeli pojazd został użyty wbrew ich woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mogli zapobiec. W sytuacji użycia pojazdu wbrew woli i wiedzy właściciela lub posiadacza pojazdu przez nieznaną osobę, czemu nie mogli zapobiec, nie dochodzi w ogóle do spełnienia znamion wykroczenia

określonego w art. 96 § 3 kw. Właściciel lub posiadacz pojazdu, nie wskazując, komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, jeżeli pojazd został użyty wbrew ich woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mogli zapobiec, nie zachowują się, jak wymaga tego art. 96 § 3 kw „wbrew obowiązkowi”.

W ocenie Trybunału Konstytucyjnego odpowiedzialność za wykroczenie określone w art. 96 § 3 kw zostanie wyłączona także w sytuacji, gdy właściciel lub posiadacz pojazdu uchylą się od obowiązku wskazania, komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie w ramach prawa do obrony na podstawie art. 74 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.) w związku z art. 20 § 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.). Właściciel lub posiadacz pojazdu nie mają zatem obowiązku wskazania, komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, jeżeli sami tym pojazdem kierowali lub go używali i dopuścili się np. wykroczenia przekroczenia prędkości zarejestrowanego za pomocą urządzenia rejestrującego.

Należy tu także dodać, iż Trybunał Konstytucyjny dokonując wykładni art. 96 § 3 kw, dostrzegł możliwość, iż osoba którą zobowiązano do przedmiotowego wskazania nie dysponuje w tym zakresie wiedzą. Taka sytuacja ma chociażby miejsca, jak wskazał Trybunał Konstytucyjny, gdy samochód został zarejestrowany przez fotoradar od tyłu. Sytuacja ta jednak, w ocenie Trybunału Konstytucyjnego, nie wyłącza odpowiedzialności z art. 96 § 3 kw.

Jako, iż nie dostrzeżono zaistnienia żadnej z wymienionych przez Trybunał Konstytucyjny przesłanek wyłączających odpowiedzialność J. H. z art. 96 § 3 kw uznano go winnym przypisanego jemu czynu.

Wymierzając karę Sąd uwzględnił jej społeczne oddziaływanie oraz aspekt wychowawczy w odniesieniu do obwinionego oraz jego sytuację majątkową.

O kosztach orzeczono nie widząc podstaw do zwolnienia obwinionego od tych należności.